

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-791/2011-01
Дана: 14.05.2012.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Н. Б. из Сомбора**, коју заступа **Б. В.** адвокат из Београда, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010), и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 14.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Н.Б.** из **Сомбора** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00322/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Н. Б. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Трговинском суду у Сомбору, истовремено вршила и дужност председника суда, а пријаву за избор подноси за Привредни суд у Сомбору, Привредно апелациони суд и Апелациони суд у Новом Саду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу

сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да њени резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума, јер је у посматраном периоду имала 5% укинутих одлука, да је поступала у Фи материји, потом у Р материји са коефицијентом ажурности 0,03, у материји привредних спорова имала је најмањи број укинутих одлука, да је радила и као члан стечајног већа, као председник суда постигла је завидне резултате јер је у 2009.години суд био трећи по ажурности, у 2007.години суд је био најпољи по брзини решавања предмета, 2008.године суд је био најбољи по квалитету, у извршној материји суд је био најажурнији, уз то суд је очувао углед и значај у средини, па све ово сматра као довољну слику о њеној стручности и оспособљености. Поред тога указује да је поступала са једнаким бројем предмета у материји привредних спорова као и остале судије, поред тога да је израдила и план решавања старих предмета за све три године, као и да је у свим посматраним годинама имала остварење судијске норме од преко 300%. Доставља доказе на наведене околности.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први састав ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 504 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да се у тренутку одлучивања по њеној пријави налазила на сталној судијској дужности, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним и да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не

садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00322/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 504 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка достојности у смислу одредбе члана 14 став 2 и члана 7 Одлуке о критеријумима и мерилима.

У одлуци се као разлози у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу достојности обзиром да је према сазнањима високог савета судства у периоду који је сагледаван, у предмету Трговинског суда у Сомбору Ст.315/04 стечајни дужник Сомбор подносилац жалбе довела у питање своју непристрасност и дужност за објективно суђење обзиром да је као судија (председник стечајног већа) поступала у стечајном поступку у коме се као пуномоћник повериоца појављује њен супруг адвокат Н.С. , који је био и члан Одбора поверилаца (чл.8 ст.5 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова). У наведеној ситуацији подносилац жалбе иако свесна околности које јој нису могле бити непознате, није затражила своје изузеће или искључење (по оцени Високог савета судства може се говорити и о разлозима за искључење из чл.66 став 1 тачка 3 ЗПП-а) него је председник суда поступајући по захтеву неколико поверилаца донео решење од 12.05.2005.године којим је судију Н. Б. изузео од поступања у предмету Ст.315/04. На овај начин, по оцени Високог савета судства Б.Н. није исказала морлане особине које судију чине достојним (непристрасност, дужност за објективно суђење), те се ради о понашању које не доприноси позитивној слици о судству (чл.7 и 8 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и преседника судова).“

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Подносилац приговора се о разлозима изјаснила поднеском од 26.07.2010.године, а разлоге сматра засноване на лажима и сплеткама, које шири бивши председник суда Р. Б. Не спори да је С.Н. њен супруг, да је заступао сада пок.Д.Б. и да је поднео пријаву у том предмету стечаја. Ништа више од тога, а наводи да је стечајно веће у којем је она поступала једино донело решење о покретању стечајног поступка. Образлаже да су поступак стечаја покренули радници, да је упорно вршен притисак на суд како би се обезбедила средства за покретање производње, да је у поступку поднела писмени захтев за искључење у том предмету, а да је након тога била консултована са вд председником Вишег Трговинског суда, који је сматрао да не постоје разлози за њено искључење, јер као председник стечајног већа не одлучује о пријавама, већ то чини стечајни судија, а веће евентуално по приговору. Тада председник суда је

замолила да повуче предлог за искључење, што је и учинила и избрисан је овај захтев из протокола, али је месец дана касније донела решење о њеном изуећу. Разлоге оваквог поступања председника суда види у начину обрачуна са њом јер јој је била једини противкандидат на место председника суда. Овакав поступак сматра незаконитим јер је заснован на неистинама и да се о таквом поступку изјаснила и правна струка, јер штети угледу суда. Након тога уследила је и медијска пропраћеност целог догађаја. Након свега тога то је и била тема на седници свих судија. Оспорава да је њен супруг био члан Одбора поверилаца јер сам није био поверилац према стечајном дужнику. Поред тога указује да јој ово није била сметња да као стручна и достојна буде у 2005. години изабрана за председника суда. Поред тога наведени стечајни поступак је доведен до краја ефикасно и успешно. Поред тога указује да је Б. Д. на седницама Одбора поверилаца заступала његова супруга О.Д., а не њен супруг. Сматра да ничим није довела у питање њено непристрасно, објективно и законито поступање. Доставља као доказе Решење бр.VI Су 464-1110/91 од 17.11.1994.године, пријаву потраживања од 07.12.2004.године, обавештење о пријави потраживања од 16.06.2005.године, закључак стечајног судије од 26.09.2005.године, записник са Скупштине поверилаца од 04.03.2005.године, записник са Одбора поверилаца од 30.09.2005.године, листу потраживања од 19.01.2005.године.

Након тога изјављује и жалбу Уставном суду из разлога битне повреде поступка, погрешне примене материјалног права, повреде уставом и Европском конвенцијом гарантованих права, као и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања а разлози истоветни као у датом изјашњењу од 26.07.2010.године. Достављају се и докази. Предлаже да се њена жалба усвоји, побијана одлука поништи и наложи ВСС да поново одлучи о њеној пријави.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 20.12.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду обрасца Т2 и Т1 Трговинског суда у Сомбору, увида у предмет Предмет Трговинског суда у Сомбору број VII Су.38/05-18, Увид у списе Трговинског суда у Сомбору број Ст.315/2004, навода подносиоца приговора и доказа које је доставила утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је у битноме остала код датих навода, разлоге дате у побијаној одлуци и све околности

везане за догађај због којег јој је утврђена недостојност сматра изрежираним од стране тадашњег председника суда, да су исти разлози већ били разматрани пред Високим саветом правосуђа, а да исто није било сметња да се изабере на место председника суда. Предлаже да се прикључи и записник са седнице Уставног суда од 08.децембра 2010.године, обзиром да је о њеној жалби Уставни суд већ био расправљао и да су том приликом и донети и гласно изречени неки закључци.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност као судија Трговинском суду у Сомбору, истовремено вршила и дужност председника суда и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

Ст предмета у раду 4 решен 1.

И предмета у раду 29 решени, 5 одлука разматраних по жалби 4 потврђене 1 укинута 20%.

Ипв(И)предмета у раду 7 решени.

Ипв(Ив) предмета у раду 11 решени.

Пл предмета разматраних по жалби 1 укинута.

П предмета у раду 72 решено 57, разматраних по жалби 25, 16 потврђено, 9 укинута или 36%.

Р предмета у раду 486 решени.

2007.године

Ст предмета у раду 4 решено 3.

Икд предмета у раду 1 решен.

Ипв(И) предмета у раду 2 решени.

Ипв(Ив) предмета у раду 3 решени.

П предмета у раду 29 решено 26, разматраних по жалби 11, 7 потврђено, 2 преиначене и 2 укинуте или 18,18%.

Фи предмета у раду 44 решени.

Р предмета у раду 706 решени.

2008.године

Ст предмета у раду 1 нерешен.

Предмета извршења у раду 17 решени..

П предмета у раду 17 решено 16, разматраних по жалби 6 одлука, 5 потврђени и 1 укинута или 16,67%.

Ванпарничних предмета (Р и Фи) у раду 880 решени.

Увидом у списе се констатује да је подносилац приговора у предмету Трговинског суда у Сомбору број Ст.315/2004 поступала као председник стечајног већа. У поступку пријаву потраживања подноси Б. Д. , а којег као пуномоћник заступа С. Н. адвокат из Сомбора. О пријави одлучује стечајни судија О.П.М. закључком од 11.07.2005.године. Адвокат С.Н. је на неколико седница Одбора поверилаца присуствовао, док је на другим седицама пок .Б. Д. заступала супруга О. Д.

Увидом у списе VII Су 38/05-18 се констатује да је дана 06.09.2005.године Трговинском суду у Сомбору поднет захтев за изузеће подносиоца приговора и то из разлога непридржавања прописане процедуре и предвиђене динамике стечајног поступка, неажурности стечајног управника, сукоба интереса обзиром да њен супруг заступа повериоца у предмету и да је изабран у Одбор поверилаца. На захтев односилац приговора се изјаснила уз допис од 06.09.2005.године, сматрајући да не постоје разлози за изузеће, да се већи део захтева односи на поступање стечајног судије, а не ње као председника стечајног већа, а у делу који се односи на учешће њеног супруга, изјашњава се да је са тим и раније упознала стечајно веће, да у тренутку подношења захтева није одлучено о пријавама потраживања, а што треба да учини стечајни судија, па да уколико буду приговори на такав закључак у зависности од тога би затражила искључење. Решењем од 12.09.2005.године председник суда је усвојила захтев за изузеће подносиоца приговора а с разлога да је увидом у списе констатовано да је С.Н. пуномоћник повериоца Д.Б. да је исти и члан Одбора поверилаца стечајног дужника, па да у наведеном стечајном поступку, из разлога што је недопустиво да судија и брачни друг тог судије буду чланови органа стечајног поступка, да учествују у раду, доносе одлуке које одређују даљи ток поступка, а поред тога о приговорима на одлуке Одбора поверилаца одлучује стечајно веће.

Сходно овим чињеницама а у смислу одредбе члана 4 Правила Високи савет судства је нашао да подносилац неосновано приговором побија разлоге из одлуке првог састава Високог савета судства, а због којих није изабрана на судијску функцију.

Подносилац приговора разлоге због којих побија одлуку првог састава Високог савета судства налази, по њеном мишљењу, у чињеници да је у предмету поступала непристрасно, објективно и законито. По оцени Високог савета судства подносилац приговора је поступала незаконито. Сходно одредби члана 66 став 1 тачка 3 ЗПП наступањем чињенице да у поступку повериоца заступа као пуномоћник супружник подносиоца приговора, а која је у предмету поступала као председник стечајног већа, за подносиоца приговора је наступила обавеза да од председника суда захтева њено искључење из предмета. Подносилац приговора је истицала да је то захтевала али да је то избрисано из протокола. Овакав навод остаје недоказан, јер уколико је захтев за искључење и поднет, писмени траг о таквом документу би остао у архиви суда, али таквог акта нема и тада се једино може закључити да подносилац приговора искључење није никада ни подносила.

Незаконитост рада подносиоца приговора у том стечајном поступку, дакле проистиче из чињенице, да иако је знала да постоји законски разлог због којег мора захтевати своје изузеће, а што проистиче из одредбе члана 67 став 1 ЗПП, морала је да прекине сваки даљи рад у предмету и о томе обавести председника суда и захтева своје искључење. Подносилац приговора то није учинила.

Супружник подносиоца приговора није имао само статус пуномоћника стечајног повериоца, већ и повериоца, којег је као пуномоћник заступао у предмету, заступао и на седницама Одбора поверилаца, као једног од органа у стечајном поступку. Одбор поверилац је управо тај орган који у битноме може и одређују вођење поступка стечаја, даје битне сагласности стечајном управнику, па и на задуживање и вршење послова у стечајном поступку. С друге стране, стечајно веће одлучује по приговорима на рад стечајног управника. Како је супружник подносиоца приговора у битноме могао и утицао на ток стечајног поступка, а управо из разлога што се по формирању тог органа одлучује о

евентуалном наставку рада стечајног дужника и за време стечајног поступка. Из поднетог захтева за изузеће се да утврдити да управо стечајни повериоци и јесу били незадовољни том чињеницом, што је касније било и предмет медијске пажње, али и последица које су наступиле.

Дакле, управо су то разлози због којих је законодавац прописивањем разлога за искључење, као обавезног разлога за судију, предвидео и ситуацију да се и непристрасност и објективност судије као председника стечајног већа може довести у питање.

Подносилац приговора је била и мишљења да није ни била у прилици да одлучује о захтевима које је евентуално могао у поступку да у име своје странке стави њен супружник, већ да је то управо могло да буде у ситуацији да је изјавио приговор на закључак о испитаним потраживањима који претходно доноси стечајни судија. Ово јесте пример у којем би очито подносилац приговора морао да тражи своје искључење, али из датих разлога, подносилац приговора је своје искључење морала да затражи одмах након што је сазнала да странку у поступку заступа њен супружник, а што је подносилац приговора могла да сазна најкасније када је одржана Скупштина поверилац и изабрани чланови Одбора поверилаца.

Ово је и разлог због којег Високи савет судства налази да подносилац приговора у поступку није објективно поступала, већ напротив, у ситуацији када је требала да објективно сагледа чињеницу да се мора искључити из даљег поступања у предмету наставила даљи рад, па је отуда и и поступала необјективно.

Такође, подносилац приговора је на становишту да је у поступку одлучивала непристрасно, а што није тачно, јер је управо датим разлозима у члану 66 став 1 ЗПП прописано када се по закону сматра да судија, уколико и поред наступелог разлога и даље поступа у предмету, се сматра да поступа пристрасно, дакле ради се о наступелом законском разлогз пристрасног поступања, па и ове разлоге Високи савет судства није могао да прихвати.

Високи савет судства је приликом овог одлучивања, нашао и да је оваквим пропуштањем наступила и тежа последица, а пре свега за углед судства у јавности. О овоме су и медији писали и основаним натписима и довошењем у сумњу достојанственост подносиоца приговора у медијима грубо нарушила и свој и углед суда у јавности. Углед суда у јавности се мора у свакој прилици неговати и избегавати сваку ситуацију у којој би углед био грубо нарушен. Подносилац приговора се према овој последици олако понашала и својом кривицом изазвала теже последице по углед суда у јавности.

Чињеницом да је пропуштањем подносиоца приговора наступила тежа последица по углед суда, али и да је основано доведено у питање и објективност и достојанственост подносиоца приговора, Високи савет судства је нашао да би ови разлози били довољни да се против подносиоца приговора покрене дисциплински поступак и изрекне озбиљна санкција.

Високи савет судства није прихватио тезу подносиоца приговора да је целу ситуацију и догађаје изрежирала тада председник суда, јер то из објективних чињеница не проистиче.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ПРЕДСЕДНИК

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Ната Месаровић

Доставна наредба

1. Пуномоћнику подносиоца приговора
2. Архиву ВСС